

6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2018 — EPSU και Willem Goudriaan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/18)

(2018/C 259/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: European Federation of Public Service Unions-EPSU (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Jan Willem Goudriaan (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: R. Arthur, Solicitor, και R. Palmer, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 5ης Μαρτίου 2018, περί μη υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο για την εφαρμογή μέσω οδηγίας, κατόπιν αποφάσεως του τελευταίου δυνάμει του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων της ΕΕ, της 21ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με τα δικαιώματα ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των υπηρεσιών της κεντρικής διοικήσεως, η οποία συνάφθηκε σύμφωνα με το άρθρο 155, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ελλείπει αντιρρήσεων είτε ως προς το αντιπροσωπευτικό καθεστώς των μερών της συμφωνίας είτε ως προς τη νομιμότητά της, η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να αρνηθεί την υποβολή προτάσεως στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και σε αντίθεση προς την απαίτηση σεβασμού της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 152 ΣΛΕΕ.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή είχε καθήκον υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο, εκτός εάν προέβαλε αιτιολογημένα ότι οι κοινωνικοί εταίροι που ήταν μέλη της συμφωνίας δεν είχαν επαρκή αντιπροσωπευτικότητα ή ότι η συμφωνία δεν ήταν σύννομη.
 - Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προέβη σε αξιολόγηση της καταλληλότητας της συμφωνίας, η οποία δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές της.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε προδήλως εσφαλμένες και αβάσιμες αιτιολογίες.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι αιτιολογίες που διατύπωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ικανές να δικαιολογήσουν την άρνηση υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο προς έγκριση της συμφωνίας.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι οι μόνοι λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση της Επιτροπής είναι μια αιτιολογημένη αντίρρηση ως προς την αντιπροσωπευτικότητα των κοινωνικών εταίρων ή τη νομιμότητα αποφάσεως του Συμβουλίου περί εφαρμογής της συμφωνίας μέσω οδηγίας.

- Επιπροσθέτως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν προέβη σε ουδεμία αξιολόγηση αντικτύπου, και συνεπώς δεν μπορεί να δικαιολογήσει βάσει αναλογικότητας ή επικουρικότητας οποιαδήποτε άρνηση να υποβάλει πρόταση περί εφαρμογής της συμφωνίας μέσω οδηγίας κατόπιν απόφασης του Συμβουλίου, ακόμη και αν αυτό ήταν, κατ' αρχήν, επιτρεπτό.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2018 — WD κατά EFSA

(Υπόθεση T-320/18)

(2018/C 259/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: WD (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει την από 14 Ιουλίου 2017 απόφαση που έλαβε ο εκτελεστικός διευθυντής της EFSA υπό την ιδιότητά του ως αρμόδια αρχή για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως (στο εξής: ΑΑΣΣΠ), από την οποία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των προαχθέντων υπαλλήλων κατά την περίοδο νέων κατατάξεων σε βαθμό του έτους 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣΠ της 9ης Φεβρουαρίου 2018, περί απορρίψεως της από 10 Οκτωβρίου 2017 ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά της εν λόγω αποφάσεως της 14ης Ιουλίου 2017·
- να ακυρώσει την από 9 Αυγούστου 2017 απόφαση που έλαβε ο εκτελεστικός διευθυντής της EFSA υπό την ιδιότητά του ως ΑΑΣΣΠ (και η οποία κοινοποιήθηκε στις 10 Αυγούστου 2017), περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣΠ της 12ης Μαρτίου 2018, περί απορρίψεως της από 10 Νοεμβρίου 2017 ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά της εν λόγω αποφάσεως της 9ης Αυγούστου 2017·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση για τη ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη τις οποίες υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει επτά λόγους όσον αφορά την απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεώς της.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της από 8 Δεκεμβρίου 2012 αποφάσεως «Employment contract management» που έλαβε η EFSA.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πιο συγκεκριμένα του δικαιώματος ακροάσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και της «Work instruction» της EFSA σχετικά με την «Contract of Employment renewal process».
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας.